

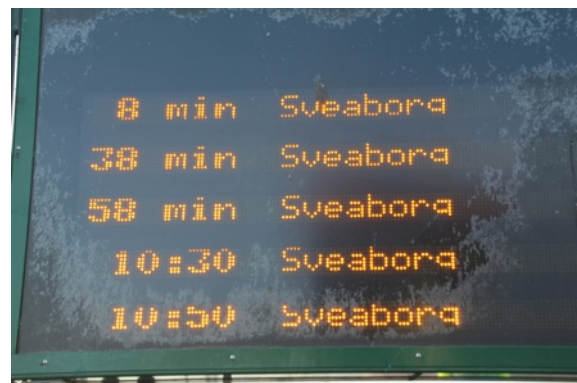
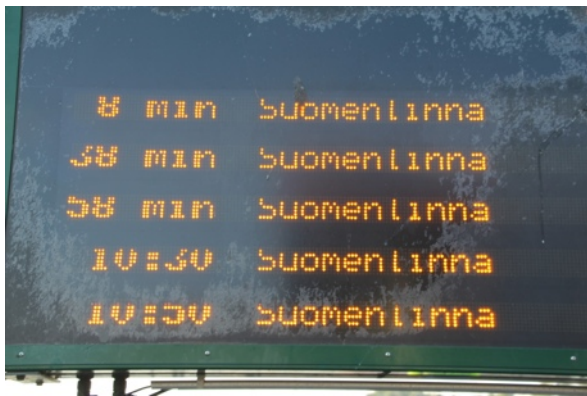
Söndagen den 7 september

Efter frukost packade vi ihop och forslade ner alla väskor till hotellets bagagerum. Vi kom ut från hotellet till ytterligare en fin dag i Helsingfors. Solen glittrade i de våta och rentvättade gatorna - varje natt tvättas de här i centrum! Längs Norra Esplanaden strosade redan söndagslediga människor i lugn och behaglig takt - vilket de för övrigt gjorde även på vardagarna! Sådant tempo upplever vi inte hemma i Stockholm!

I hamnen väntade båten som skulle ta oss ut till Sveaborg och vi köpte biljetter!

Efter en kort båtresa med utsikt in över staden och dess ståtliga domkyrka och katedral - och nya Parishjul, kom vi fram till dagens attraktion - sjöfästningen Sveaborg!

Timmen var relativt tidig med tanke på att vår guidade visning började redan kl 10!

Vi förflyttade oss långsamt från huvudbryggan upp genom ett valv och kom till Sveaborgs kyrka. Området var betydligt större än vi hade föreställt oss med caféer, restauranger, bibliotek, förskola och andra inrättningar typiska för ett mindre samhälle. Här bor idag ungefär 800 människor!

Vi gjorde halt vid Sveaborgscentret, där vi inväntade den något försenade guiden. Hon tog oss vidare över bron till Vargön, där vi vid en informationsskylt fick en första överblick av området.

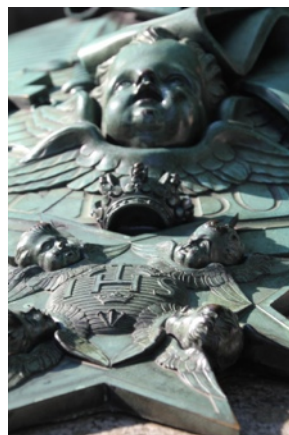

På Stora Öster Svartö, som nu låg bakom oss, fanns en gammal fängelsebyggnad, som än idag används som fängelse och de intagna används som arbetskraft för att förstärka och underhålla fästningen.

Vi gick vidare och kom in i en befästningsmur. På mursidan satt ett plakat som visade att Sveaborg var upptagen på UNESCO:s världsarvslista.

Genom ett valv kom vi in på borggården, där Ehrensvärds gravmonument låg.

Om denne Augustin Ehrensvärd står det att läsa att han var född 1710 på Fullerö i Västerås-Barkarö socken i Västmanland, död 1772. Vår guide berättade mycket initierat om hans gärningar med tyngdpunkt på hur han skapade Sveaborg. Hans omfattande befästningsplan antogs av regering och ständer, och 1749 började byggandet av Sveaborg, som under hans hand småningom växte ur klipporna.

Förutom att han kom att bli en framstående fältherre, var han även en mycket skicklig målare.

Vi vandrade ner till torrdockans utsiktsplats och guiden berättade om dess tillkomst och att den än idag är i bruk. På våren och hösten fylls den stora bassängen med vatten för att möjliggöra ut- och indockning.

Vi stannade till vid Pipers Park, en lummig dunge med en liten damm. Här berättade vår guide om Carl Olof Cronstedt - förrädaren, som 1808 kapitulerade och överlämnade Sveaborg till Ryssland. Än idag har historikerna inte helt kunnat klarlägga hela bakgrunden till kapitulationen, utan nya hypoteser har hela tiden lagts fram. Det framstår emellertid som ett klart förräderi.

En mycket intressant artikel finns att läsa i *Den ärelösa kapitulationen*, författad av chefredaktören Gustaf von Platen.

Runeberg levererade en icke nådig salva över Cronstedt efter kapitulationen:

Han är en landsförrädare, som förverkat varje mänsklig rättighet, också rätten att ha förfäder, släkt, föräldrar och barn. Inte ens sitt namn får han behålla, det är onämnt, liksom Den Ondes. Det namn han rätteligen borde bära är blygd och hån och harm och skuld och straff och död.

Nå, vi tog oss vidare och stannade en bit från det ställe, där det tidigare fanns en vik som skiljde ön Gustavssvärd från Vargön och i bakgrunden kunde vi se de stora kanonerna uppe på försvarsmuren.

Nu vände vi tillbaka och passerade de höga murarna nere vid keramikverkstaden och glasstudion. Dessa murar byggdes av den sten man sprängde bort ur marken, när Sveaborg anlades. Vilket arbete som de stackars soldaterna och fångarna fick slita med! Många var de, som inte klarade förhållandena utan avled av strapatserna.

Snett bakom oss kunde vi urskilja ubåten Vesikko, som numera är museibåt.

Härmed var vårt besök på Sveaborg till ända och vi avtackade den alldeles utmärkta guiden och alla återvände in till centrum. Där möttes vi av ett högröstat demonstrationståg. Vi gissade med ledning av flaggorna att det handlade om Putins invasion i Ukraina och att man var på väg upp till det ryska konsulatet för att visa sin avsky!

Vi sorglösa svenskar idkade turistliv, flanerade, förtärde, förköpte!

Sedan var det dags att ta sig till båten och den väntande middagsbuffén! Ännu en trevlig kväll avlöpte!

Efter att ordföranden tackat sällskapet för aktivt deltagande, bröt vi upp från taffeln och förflyttade oss till nattklubben.

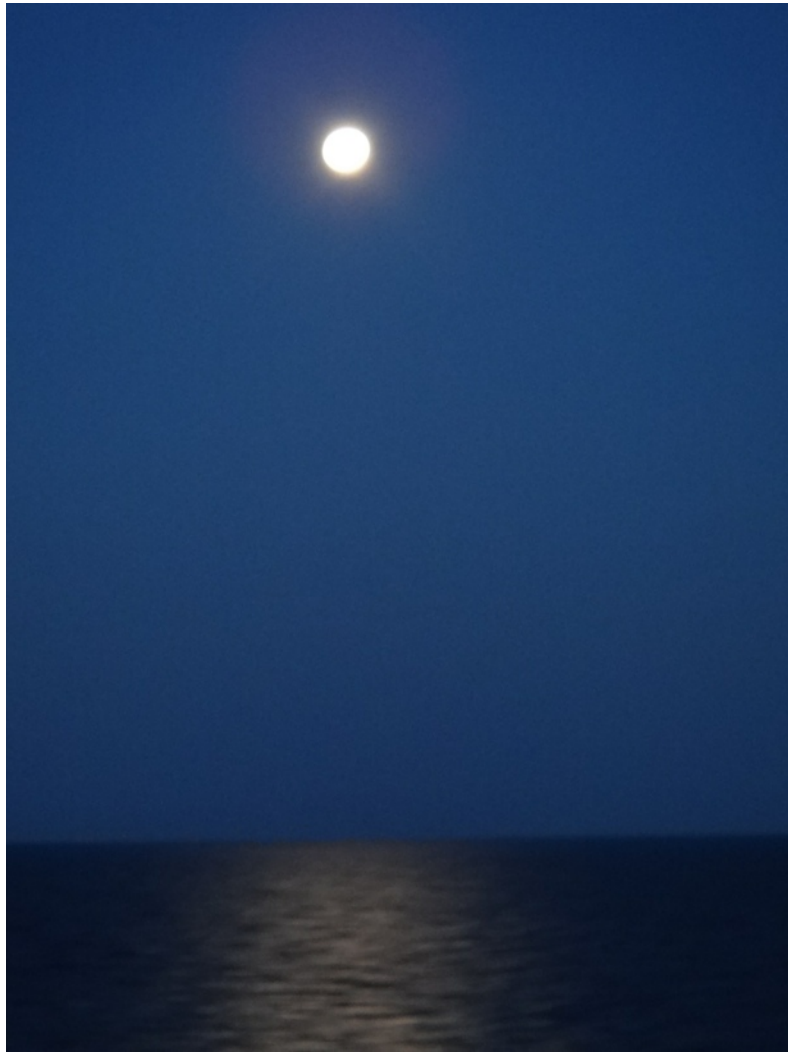

Ytterligare barhäng för dem,
som inte riktigt ville förstå att festen
nu var över!

Och så var det ju de, som gick ut på däck och inspirerade av fullmånens sken och speglingar i nattmörk havsyta, stämde upp i Runebergs poem:

O liiiiiv! Den man, vars skuld det var, Att denna tårflod rann, En gång den skönsta lager skar, Som någon hjälte vann: Den svenska flottans största glans, Dess seger vid Svensksund, var hans. Tag allt vad mörker finns i grav, Och allt vad kval i liv, Och bilda dig ett namn därav, Och det åt honom giv; Det skall dock väcka mindre sorg, Än det, han bar på Sveaborg.